

40

Raport półroczny

Zmiany w procedurach i praktykach Unii Europejskiej istotnych dla kontroli parlamentarnej

Sporządzony przez Sekretariat COSAC i przedstawiony podczas:

**LXX Konferencji Komisji
do Spraw Unijnych
Parlamentów Unii Europejskiej**
26-28 listopada 2023 r.
Madryt

Po raz pierwszy sporządzony przez Sekretariat COSAC w dniu 10 listopada 2023 r. na podstawie odpowiedzi na kwestionariusz rozesłany do Parlamentów/Izb Parlamentarnych.

Konferencja Komisji do Spraw Unijnych Parlamentów Unii Europejskiej (COSAC)

SEKRETARIAT COSAC

MTY 03 R 010, 70 rue Montoyer, B-1047 Bruksela, Belgia
E-mail: secretariat@cosacsecr.ep.europa.eu | Tel: +32 2 284 3776

Spis Treści

KONTEKST	2
STRESZCZENIE	3
ROZDZIAŁ 1	7
ROLA PARLAMENTÓW W ODNIESIENIU DO EUROPEJSKIEGO CELU OTWARTEJ AUTONOMII STRATEGICZNEJ	7
ROZDZIAŁ 2	19
ROLA PARLAMENTÓW W PROWADZENIU POLITYKI ENERGETYCZNEJ: ODNAWIALNE ŹRÓDŁA ENERGII	19
ROZDZIAŁ 3	23
ROLA PARLAMENTÓW W OBLICZU ROSYJSKIEJ INWAZJI NA UKRAINĘ	23

KONTEKST

Niniejszy raport jest 40. raportem półrocznym Sekretariatu COSAC.

Raporty półroczne COSAC

XXX Konferencja COSAC postanowiła, że Sekretariat COSAC powinien sporządzać raporty półroczne, które będą publikowane przed każdym zwyczajnym posiedzeniem Konferencji. Celem raportów jest przedstawienie przeglądu zmian w procedurach i praktykach Unii Europejskiej, które są istotne dla kontroli parlamentarnej.

Wszystkie raporty półroczne są dostępne na stronie internetowej IPEX, w niniejszej zakładce [przegląd](#) lub poprzez przejście do odpowiedniego [spotkania](#).

Trzy rozdziały niniejszego raportu półrocznego opierają się na informacjach dostarczonych przez Parlamenti Narodowe państw członkowskich Unii Europejskiej i Parlament Europejski. Termin nadsyłania odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu do 40. raportu półrocznego upłynął dnia 20 października 2023 r.

Zarys niniejszego sprawozdania został przyjęty na posiedzeniu Przewodniczących COSAC, które odbyło się dnia 18 września 2023 r. w Madrycie.

Co do zasady, raport nie odnosi się do wszystkich Parlamentów lub Izb Parlamentarnych, które odpowiedziały na dane pytanie. W zamian zastosowano przykłady ilustrujące.

Należy pamiętać, że w niektórych przypadkach respondenci mogą udzielić więcej niż jednej odpowiedzi na pytania wielokrotnego wyboru. Może to wyjaśniać wszelkie dostrzegane rozbieżności w całkowitej liczbie odpowiedzi na pytanie i całkowitej liczbie respondentów.

Pełne odpowiedzi otrzymane od 39 Parlamentów Narodowych / Izb Parlamentarnych 27 państw członkowskich i Parlamentu Europejskiego można znaleźć w Załączniku na [stronie internetowej COSAC](#) w witrynie internetowej IPEX.

Uwaga dotycząca liczb

Spośród 27 państw członkowskich Unii Europejskiej w 15 istnieje parlament jednoizbowy, a w 12 - dwuizbowy. Ze względu na istnienie systemów zarówno jednoizbowych, jak i dwuizbowych, w 27 państwach członkowskich Unii Europejskiej istnieje łącznie 39 izb/parlamentów narodowych.

Parlamenti narodowe Austrii, Irlandii i Hiszpanii, pomimo że są dwuizbowe, przedkładają jeden zestaw odpowiedzi na kwestionariusz, zatem maksymalna liczba respondentów, uwzględniając Parlament Europejski, wynosi 37. Uzyskano 37 odpowiedzi na kwestionariusz.

STRESZCZENIE

ROZDZIAŁ 1: ROLA PARLAMENTÓW W ODNIESIENIU DO EUROPEJSKIEGO CELU OTWARTEJ AUTONOMII STRATEGICZNEJ

Pierwszy rozdział 40. półrocznego raportu COSAC ma na celu ocenę roli Parlamentów/Izb Parlamentarnych w odniesieniu do europejskiego celu otwartej autonomii strategicznej, poprzez analizę wniosków legislacyjnych związanych z tą koncepcją lub poprzez monitorowanie stanowisk rządów krajowych w Radzie Unii Europejskiej i Radzie Europejskiej.

Wszystkie Parlamenti/Izby Parlamentarne odpowiedziały, że zajmowały się otwartą autonomią strategiczną w niektórych jej wymiarach za pomocą różnych narzędzi parlamentarnych, ale żaden nie odpowiedział, że powołał specjalną komisję. Większość debat na temat otwartej autonomii strategicznej odbyła się na szczepku Komisji, a nie na sesji plenarnej lub za pośrednictwem innych organów parlamentarnych.

Trzy obszary europejskiego celu otwartej autonomii strategicznej, które zostały uznane za bardziej istotne przez Parlamenti/Izby Parlamentarne odpowiadające na to pytanie, to energia, bezpieczeństwo i obrona oraz przemysł. Spośród narzędzi przewidzianych w Strategii Global Gateway, najczęściej omawiany był Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) - Globalny Wymiar Europy, przy czym 25 Parlamentów/Izb Parlamentarnych nie debatowało nad żadnym z wymienionych narzędzi.

Na pytanie, czy w ciągu ostatniego roku (2022) rozważano którykolwiek z wybranych wcześniej wniosków ustawodawczych związanych z koncepcją otwartej autonomii strategicznej, wymieniano dwie najistotniejsze inicjatywy: „*Akt w sprawie surowców krytycznych*” i „*Akt w sprawie sztucznej inteligencji*”. Najczęściej wymienianymi sposobami rozpatrywania wniosków związanych z otwartą autonomią strategiczną były „*debatę na szczepku Komisji*” i „*analizę konkretnych wniosków ustawodawczych*”. Dziewięć Parlamentów/Izb Parlamentarnych debatowało nad wnioskami związanymi z koncepcją otwartej autonomii strategicznej w ramach Izby Parlamentarnej.

Wszystkie Parlamenti/Izby Parlamentarne odpowiedziały na pytanie dotyczące podejścia do dwóch konkretnych inicjatyw - „*Aktu o wsparciu produkcji amunicji (ASAP)*” i „*Aktu na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez wspólne zamówienia (EDIRPA)*” mających na celu osiągnięcie bardziej otwartej strategicznej autonomii w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony. Odpowiedzi pokazały, że 13 Parlamentów/Izb Parlamentarnych przeprowadziło debatę nad oboma wnioskami, natomiast 15 poinformowało o braku debat na temat tych konkretnych inicjatyw. Na prośbę o wskazanie środków, za pomocą których analiza taka została wdrożona, jako dwa najistotniejsze wskazano „*Debatę na szczepku Komisji*” i „*Poprzez analizę konkretnych wniosków legislacyjnych*”.

Dziewiętnastu respondentów wskazało, że zajmowało się co najmniej jedną z wyżej wymienionych inicjatyw w kontekście dywersyfikacji stosunków handlowych Unii Europejskiej („*Umowa handlowa UE-Mercosur*”, „*Zaawansowana umowa ramowa UE-Chile*” lub „*Umowa o partnerstwie gospodarczym, koordynacji politycznej i współpracy pomiędzy UE i Meksykiem*”). Połowa z tych dziewiętnastu Parlamentów/Izb Parlamentarnych zajmowała się inicjatywami

związanymi ze wszystkimi trzema umowami handlowymi. Szesnaście Parlamentów/Izb Parlamentarnych odpowiedziało, że żadna z tych inicjatyw nie została rozpatrzona.

Temat stosunków handlowych był omawiany głównie na szczeblu Komisji, ale niektóre Parlamenti/Izby Parlamentarne zgłosiły również debatę na sesji plenarnej. Debaty te doprowadziły do „przyjęcia uchwały” w pięciu Parlamentach/Izbach Parlamentarnych oraz do „udzielenia Rządowi mandatu negocjacyjnego” w kolejnych pięciu Parlamentach/Izbach Parlamentarnych. Tylko jeden Parlament poinformował, że debaty doprowadziły zarówno do „przyjęcia uchwały”, jak i do „udzielenia Rządowi mandatu negocjacyjnego”. Dwa Parlamenti/Izby Parlamentarne skontrolowały również konkretne wnioski ustawodawcze.

Zdecydowana większość Parlamentów/Izb Parlamentarnych zasygnalizowała, że w ciągu ostatniego roku żadna oficjalna delegacja ani misja nie została wysłana do potencjalnego partnera w celu zawarcia umowy handlowej.

ROZDZIAŁ 2: ROLA PARLAMENTÓW W PROWADZENIU POLITYKI ENERGETYCZNEJ: ODNAWIALNE ŹRÓDŁA ENERGII

Drugi rozdział 40. raportu półrocznego ma na celu ocenę, w jaki sposób i kiedy Parlamenti/Izby Parlamentarne były zaangażowane w kontrolę działań i wniosków ustawodawczych w ramach zielonej transformacji ze szczególnym naciskiem na dziedzinę energii, promowanie odnawialnych źródeł energii i wdrażanie unijnego planu RePowerEU.

Przeważająca większość Parlamentów/Izb Parlamentarnych przeanalizowała wnioski ustawodawcze wstępnie wybrane w niniejszym rozdziale („Wniosek w sprawie przeglądu Modelu rynku energii elektrycznej”, „Wniosek w sprawie przekształcenia dyrektywy w sprawie rynków gazu i wodoru”, „Wniosek w sprawie przekształcenia rozporządzenia w sprawie rynków gazu i wodoru” oraz „Wniosek w sprawie przeglądu unijnej ochrony przed manipulacjami na hurtowym rynku energii”).

Na pytanie o sprecyzowanie, w jaki sposób odbywał się ten nadzór, większość wymieniła „debaty na szczeblu Komisji”, a następnie analizę „konkretnych wniosków legislacyjnych” oraz w mniejszym stopniu, przyjęcie „mandatu negocjacyjnego dla rządu” lub „przyjęcie uchwały”. Tylko nieliczne Parlamenti przeprowadziły debaty na temat tych propozycji na sesji plenarnej.

Znaczna liczba Parlamentów/Izb Parlamentarnych odpowiedziało również twierdząco na pytanie, czy debatowały lub zatwierdziły inicjatywę dotyczącą zestawu polityk Unii Europejskiej mających na celu przyspieszenie rozwoju energii odnawialnej. Zdecydowana większość Parlamentów podejmowała takie działania w odniesieniu do „Szybszego wydawania pozwoleń dla nowych lub dostosowanych elektrowni wykorzystujących energię odnawialną, w tym paneli słonecznych i wiatraków” oraz „Środków mających na celu promowanie produkcji wodoru z wykorzystaniem odnawialnej energii elektrycznej”, natomiast nieco mniej niż połowa zrobiła to w odniesieniu do „Środków mających na celu promowanie morskich odnawialnych źródeł energii, oprócz wiatru, takich jak energia pływów i fal, pływająca energia słoneczna i algi na biopaliwa” oraz w odniesieniu do „Unijnej Strategii w zakresie energii słonecznej”.

Odpowiadając na prośbę o podanie bardziej szczegółowych informacji na temat sposobu przeprowadzania takiej kontroli, większość wymieniła „*debaty na szczeblu Komisji*”, a nieco ponad połowa wspomniała o „*debatach na sesji plenarnej*”. Mniejsza liczba respondentów stwierdziła, że „*przeanalizowała konkretne wnioski legislacyjne*” lub „*przyjęła uchwałę*”, a niewielka liczba stwierdziła, że wydała „*mandat negocjacyjny dla rządu*”. Kilka Parlamentów/Izb Parlamentarnych przekazało również dodatkowe informacje dotyczące zakresu niniejszego rozdziału, wyszczególnione w odpowiedniej sekcji poniżej.

ROZDZIAŁ 3: ROLA PARLAMENTÓW W OBLICZU ROSYJSKIEJ INWAZJI NA UKRAINĘ

Trzeci rozdział 40. raportu półrocznego ma na celu podkreślenie roli i działań Parlamentów/Izb Parlamentarnych w odpowiedzi na inwazję Rosji na Ukrainę. Pytania dotyczą różnych aspektów tej roli, począwszy od analizy konkluzji Rady, stanowiska w sprawie Unijnych sankcji wobec Rosji, przystąpienia Ukrainy do Unii Europejskiej lub dyskusji na temat przyszłej odbudowy Ukrainy.

Dyskusje na temat Ukrainy odbywały się w różnych formatach, a komisje spraw zagranicznych i spraw europejskich były Komisjami Parlamentarnymi najczęściej wykorzystywanymi do dyskusji. Zdecydowana większość Parlamentów/Izb Parlamentarnych przeprowadziła również debaty na temat Ukrainy na sesji plenarnej. Inne formaty wykorzystywane przez Parlamente/ Izby Parlamentarne w debacie na temat Ukrainy obejmują doraźne stosunki dwustronne i doraźne spotkania wielostronne. Większość Parlamentów/Izb Parlamentarnych wskazała, że przeanalizowała konkluzje Rady dotyczące Ukrainy. Najczęściej stosowane metody obejmowały „*Debatę na szczepku Komisji*” i „*Debatę w Parlamencie / Izbie Parlamentarnej*”. Inne formy kontroli stosowane przez różne Parlamente/ Izby Parlamentarne obejmują „*przyjęcie mandatu negocjacyjnego dla rządu*” i „*przyjęcie uchwały*”.

Na pytanie, czy przyjęto stanowisko w sprawie przystąpienia Ukrainy do Unii Europejskiej, nieznaczna większość Parlamentów/Izb Parlamentarnych odpowiedziała „*tak*”. Prawie wszystkie Parlamente/ Izby Parlamentarne, które odpowiedziały twierdząco, wskazały, że przeprowadziły „*debatę na szczepku Komisji*”. W różnych przypadkach było to połączone z innymi formatami, takimi jak „*debata w Parlamencie / Izbie Parlamentarnej*” lub „*przyjęcie uchwały*”. Inni respondenci wskazali, że „*udzielili rządowi mandatu negocjacyjnego*”, natomiast „*analiza konkretnych wniosków legislacyjnych*” i „*przyjęcie deklaracji politycznej*” były metodami stosowanymi przez mniejszą liczbę Parlamentów/Izb Parlamentarnych w celu przyjęcia stanowiska w sprawie przystąpienia Ukrainy do Unii Europejskiej.

Większość Parlamentów/Izb Parlamentarnych przyjęła również stanowisko w sprawie sankcji zatwierdzonych przez Radę Unii Europejskiej wobec Rosji. W tym pytaniu „*debata na szczepku Komisji*” była również najczęściej stosowanym formatem, przy czym wielu respondentów wskazało, że odbyło się to w połączeniu z „*debatą w Parlamencie / Izbie Parlamentarnej*”. „*Przyjęcie uchwały*” zostało wymienione jako wybrany format przez większość respondentów, prawie tyle samo jak w przypadku „*debaty na szczepku Komisji*”. „*Udzielenie rządowi mandatu negocjacyjnego*” i „*analiza konkretnych wniosków legislacyjnych*” zostały wybrane tylko przez niewielką liczbę respondentów.

W ostatnim pytaniu zapytano Parlamente/ Izby Parlamentarne, czy debatowały nad przyszłą odbudową Ukrainy. Ponad trzy czwarte Parlamentów/Izb Parlamentarnych odpowiedziało twierdząco. Połowa respondentów prowadziła debatę na ten temat „*w Parlamencie/Izbie Parlamentarnej*”, podczas gdy większa liczba respondentów debatowała na ten temat „*na szczepku Komisji*”. Jedna trzecia „*przyjęła uchwałę*” w tej sprawie, a niewielka liczba respondentów „*udzieliła rządowi mandatu negocjacyjnego*” lub „*skontrolowała konkretne wnioski legislacyjne*”.

Ostatnia część rozdziału zawiera tabele porównawcze wskazujące liczbę Parlamentów/Izb Parlamentarnych, które przeprowadziły różne debaty, podjęły różne działania lub połączenie tych działań na różne tematy poruszone w poprzednich pytaniach dotyczących Ukrainy.

ROZDZIAŁ 1

ROLA PARLAMENTÓW W ODNIESIENIU DO EUROPEJSKIEGO CELU OTWARTEJ AUTONOMII STRATEGICZNEJ

PIERWSZY ROZDZIAŁ 39. RAPORTU PÓŁROCZNEGO ma na celu dokonanie oceny roli, jaką odegrały Parlamenti/Izby Parlamentarne w odniesieniu do europejskiego celu otwartej autonomii strategicznej.

1.1 Na pytanie, czy w ich Parlamencie/Izbie Parlamentarnej utworzono specjalną komisję zajmującą się otwartą autonomią strategiczną w którymkolwiek z jej wymiarów, wszystkie Parlamenti/Izby Parlamentarne odpowiedziały przecząco (37 z 37).

1.2 Na pytanie, czy ich Parlamenti/Izby Parlamentarne przyjęły stanowisko, w którym przedstawiły otwartą autonomię strategiczną jako ogólny cel UE lub cel krajowy, zwłaszcza przed posiedzeniem Rady Europejskiej w dniach 26-27 października 2023 r., 10 Parlamentów/Izb Parlamentarnych odpowiedziało „tak”, 22 odpowiedziały „nie”, trzy odpowiedziały „nie dotyczy”, a jeden Parlament nie wskazał odpowiedzi. Następnie 10 Parlamentów/Izb Parlamentarnych, które odpowiedziały twierdząco, poproszono o określenie, na jakim szczeblu przyjęto to stanowisko, wybierając odpowiedzi z zestawu wstępnie zdefiniowanych alternatyw z możliwością wielokrotnego wyboru. Odpowiedzi rozłożyły się następująco:

SPOSÓB KONTROLI	ODPOWIEDŹ
<i>Debata w Parlamencie / Izbie Parlamentarnej¹</i>	4
<i>Debata na szczeblu Komisji</i>	4
<i>Poprzez przyjęcie uchwały</i>	6
<i>Poprzez udzielenie rządowi mandatu negocjacyjnego</i>	3
<i>Poprzez analizę konkretnych wniosków legislacyjnych</i>	3
<i>Inne</i>	2
Całkowita liczba respondentów	11

¹ Określenie „debata w Izbie Parlamentarnej”, w kontekście tego typu pytań i w dalszej części, powinno być interpretowane jako „debata na posiedzeniu plenarnym”.

Wśród Parlamentów/Izb Parlamentarnych, które wybrały opcję „Inne”, fińska *Eduskunta* stwierdziła, że jej Wielki Komitet nie przyjął żadnej konkretnej opinii koncentrującej się wyłącznie na otwartej autonomii strategicznej, ale podkreślał jej znaczenie przy różnych okazjach. Francuski *Senat* sprecyzował, że stanowisko w sprawie autonomii strategicznej zostało przyjęte w ramach rezolucji i poprzez analizę konkretnych wniosków legislacyjnych. Wśród innych opcji francuski *Senat* wspominał, że 3 lipca 2019 r. złożono raport informacyjny na temat „*Obrona europejska: wyzwanie autonomii strategicznej*”², sporządzony w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych i Obrony oraz sił zbrojnych francuskiego *Senatu*.

Holenderski *Eerste Kamer* podkreślił, że jest na bieżąco informowany o celu otwartej autonomii strategicznej. Biorąc pod uwagę fakt, że w holenderskim dwuizbowym systemie parlamentarnym *Senat* koncentruje się głównie na ustawodawstwie, przyjmowanie tego rodzaju uchwał jest rzadkością.

Komisja Spraw Europejskich włoskiego *Senato della Repubblica* przeprowadza dogłębną analizę umów handlowych UE z krajami trzecimi, biorąc pod uwagę fakt, że stwarzają one ważne możliwości gospodarcze i zapewniają bezpieczne dostawy kluczowych surowców. Nacisk położono na umowy handlowe (obowiązujące lub potencjalne) z Indiami, Japonią, Kanadą, Nową Zelandią i Australią, Chile, Meksykiem.

Belgijska *Chambre des representants/Kamer van Volksvertegenwoordigers* dodała, że różne projekty rezolucji w sprawie umowy UE-Mercosur były w tym czasie rozpatrywane przez Komisję Stosunków Zewnętrznych. Dwa projekty rezolucji zostały również odrzucone przez wymienioną komisję w sprawie umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Mercosur.

Szwedzki *Riksdag* poinformował, że premier Szwecji konsultował się z Komisją ds. UE przed posiedzeniem Rady Europejskiej w dniach 26-27 października. Rząd zazwyczaj ubiega się o mandat w zakresie konkluzji Rady, które są przedstawiane na kilka dni przed posiedzeniami. Sprawozdanie dla *Riksdagu* zazwyczaj odbywa się w Izbie Parlamentarnej. Kolejne sprecyzowanie dokonane przez szwedzki *Riksdag* w odniesieniu do ich odpowiedzi „*Debata na szczęblu Komisji*” obejmuje informacje i obrady z rządem w Komisji, a także konsultacje z rządem w Komisji ds. UE (uwaga ta odnosi się do wszystkich rozdziałów).

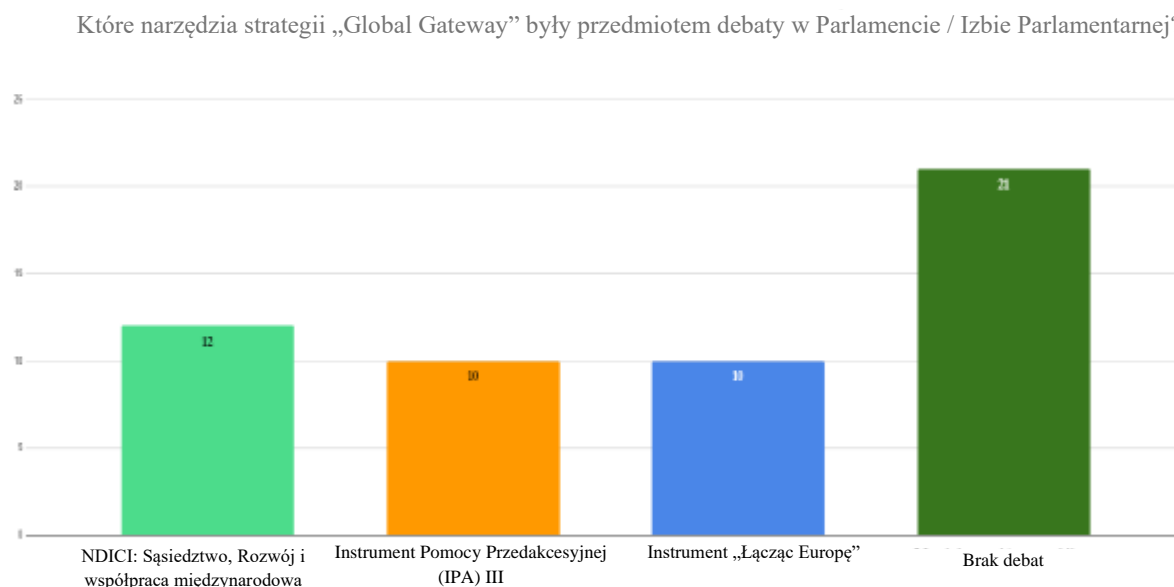
² Raport nr 626 (2018-2019) sporządzony przez Pana Ronana LE GLEUT i Panią Héléne CONWAY-MOURET.

1.3 Na pytanie, które obszary otwartej autonomii strategicznej zostałyby uznane za bardziej istotne biorąc pod uwagę obecny globalny krajobraz geopolityczny, odpowiedzi 37 respondentów rozłożyły się następująco:

BARDZIEJ ISTOTNE OBSZARY OTWARTEJ AUTONOMII STRATEGICZNEJ	ODPOWIEDŹ
<i>Bezpieczeństwo i obrona</i>	24
<i>Przemysł</i>	20
<i>Handel</i>	15
<i>Energia</i>	25
<i>Finanse</i>	10
<i>Nie dotyczy</i>	9
<i>Inne</i>	3
Całkowita liczba respondentów	27

Wśród Parlamentów/Izb Parlamentarnych, które wybrały opcję „*Inne*”, włoski *Senato della Repubblica* wskazał sztuczną inteligencję jako kolejny obszar otwartej autonomii strategicznej, a Parlament Europejski określił ramy zarządzania gospodarczego, systemy żywnościowe i bezpieczeństwo żywnościowe jako obszary o dalszym znaczeniu w tym względzie.

1.4 Wszystkie Parlamenti/Izby Parlamentarne udzieliły odpowiedzi na pytanie, które narzędzia przewidziane w strategii Global Gateway były przedmiotem debaty, jak pokazano na poniższym wykresie.

1.4.1 Następnie, Parlamenti/Izby Parlamentarne, które odpowiedziały twierdząco, poproszono o określenie, na jakim szczeblu przyjęto dane stanowisko, wybierając odpowiedzi z zestawu wstępnie zdefiniowanych alternatyw z możliwością wielokrotnego wyboru. Spośród 16 Parlamentów/Izb Parlamentarnych, które odpowiedziały na to pytanie, siedem wspomniało, że przeprowadziło debatę w Izbie: Austriacki *Nationalrat i Bundesrat*, czeski *Senat*, niemiecki *Bundestag*, irlandzka *Izba Oireachtas*, włoska *Camera dei Deputati*, włoski *Senato della Repubblica* i Parlament Europejski, natomiast zdecydowana większość (15 z 16) debatowała na szczeblu Komisji. Taka sama liczba (pięciu respondentów) przyjęła rezolucję, przeanalizowała konkretne wnioski legislacyjne lub udzieliła rządowi mandatu negocjacyjnego.

Poniższa tabela zawiera podsumowanie odpowiedzi na to pytanie udzielonych przez 16 Parlamentów/Izb Parlamentarnych:

SPOSÓB KONTROLI	ODPOWIEDŹ
<i>Debata w Parlamencie / Izbie Parlamentarnej</i>	7
<i>Debata na szczeblu Komisji</i>	15

<i>Poprzez przyjęcie uchwały</i>	5
<i>Poprzez udzielenie rządowi mandatu negocjacyjnego</i>	5
<i>Poprzez analizę konkretnych wniosków legislacyjnych</i>	5
<i>Inne</i>	2
Całkowita liczba respondentów	16

Włoska *Camera dei Deputati* była jednym z Parlamentów / Izb Parlamentarnych, które wybrały opcję „*Pozostale*” i określiły, że Komisja ds. Polityki UE przeprowadziła serię przesłuchań z przedstawicielami krajów Bałkanów Zachodnich w kontekście procesu rozszerzenia UE. Parlament Europejski również wybrał opcję „*Inne*” i określił, że przeprowadzono przesłuchania publiczne oraz że trwają prace nad sprawozdaniem z wdrażania NDICI-Global Europe.

1.5 Parlamente/Izby Parlamentarne zapytano, czy w ciągu ostatniego roku (2022) rozważano którykolwiek z wcześniej wybranych wniosków ustawodawczych związanych z koncepcją otwartej autonomii strategicznej, z możliwością wielokrotnego wyboru. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, poproszono ich o określenie, które z tych wniosków zostały uwzględnione, co pokazano w poniższej tabeli:

WNIOSEK LEGISLACYJNY	ODPOWIEDŹ
<i>Akt o surowcach krytycznych</i>	28
<i>Akt o sztucznej inteligencji</i>	28
<i>Platforma Technologii Strategicznych dla Europy („STEP”)</i>	22
<i>Europejska ustawa o chipach</i>	23
<i>Wniosek w sprawie natychmiastowych poleceń przelewu w euro („płatności natychmiastowe”)</i>	23

Cyfrowe euro, a w ramach tego pakietu w szczególności następujące dwa wnioski:	
- Wniosek ustawodawczy ustanawiający ramy prawne dla ewentualnego cyfrowego euro jako uzupełnienie banknotów i monet euro	19
- Wniosek ustawodawczy w sprawie prawnego środka płatniczego euro w gotówce	
<i>Całkowita liczba respondentów</i>	33

Belgijski *Senat/Senaat* dostarczył dodatkowych informacji, stwierdzając, że kwestie związane z koncepcją autonomii strategicznej były regularnie omawiane w federalnym Komitecie Doradczym do spraw UE. Szwedzki *Riksdag* podkreślił również, że Komisja Finansów przeprowadziła kontrole zgodności z zasadą pomocniczości „wniosku w sprawie natychmiastowych poleceń przelewu w euro”³ oraz „wniosku w sprawie cyfrowych usług w euro świadczonych przez dostawców usług płatniczych zarejestrowanych w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro”⁴. Szwedzki *Riksdag* zauważył ponadto, że nie przeprowadzono kontroli pomocniczości w odniesieniu do „wniosku w sprawie ustanowienia cyfrowego euro”⁵ oraz „wniosku w sprawie prawnego środka płatniczego banknotów i monet euro”⁶, o których mowa w pytaniu 1.5, ponieważ miały one zastosowanie wyłącznie do krajów należących do strefy euro.

Grecki *Vouli ton Ellinon* dodał, że znaczna liczba wyżej wymienionych wniosków miała zostać omówiona na szczelbu komisji w nadchodzącym okresie.

1.5.1 Respondenci poproszeni o wskazanie, z możliwością wielokrotnego wyboru, środków, za pomocą których rozpatrywano wnioski związane z koncepcją otwartej autonomii strategicznej, najczęściej wymieniali „debatę na szczelbu Komisji” (32 odpowiedzi) i „analizę konkretnych wniosków legislacyjnych” (21 odpowiedzi). Mniej popularne było „przyjęcie uchwały” (10 odpowiedzi). Dziewięć Parlamentów/Izb Parlamentarnych „debatowało w Izbie”, a taka sama liczba „udzieliła rządowi mandatu negocjacyjnego”.

Poniższa tabela zawiera podsumowanie odpowiedzi na to pytanie udzielonych przez 33 respondentów:

SPOSÓB KONTROLI	ODPOWIEDŹ
<i>Debata w Izbie Parlamentarnej</i>	9
<i>Debata na szczelbu Komisji</i>	32
<i>Poprzez przyjęcie uchwały</i>	10

³ COM(2022) 546

⁴ COM(2023) 368

⁵ COM(2023) 369

⁶ COM(2023) 364

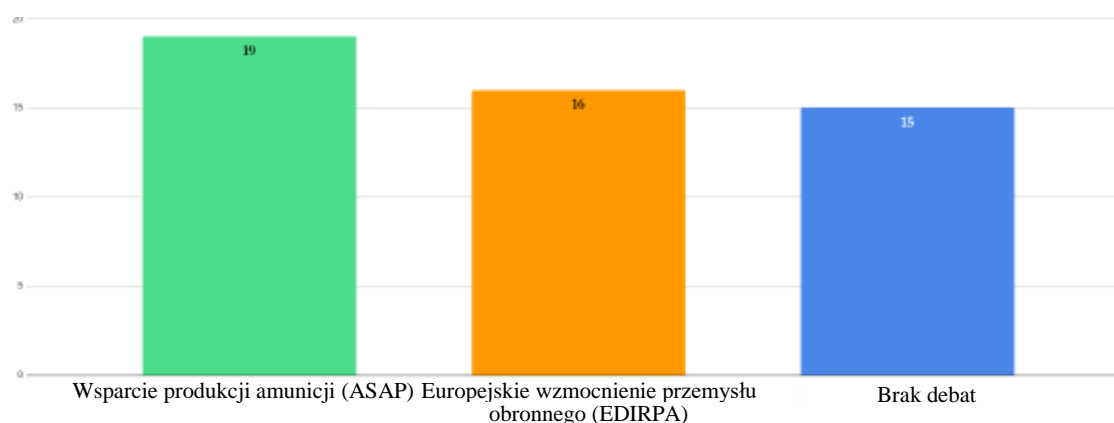
Poprzez udzielenie rządowi mandatu negocjacyjnego	9
Poprzez analizę konkretnych wniosków legislacyjnych	21
Inne, proszę określić	1
Całkowita liczba respondentów	33

Chorwacki *Hrvatski sabor* odpowiedział „Inne” i sprecyzował, że rozważył wnioski związane z koncepcją otwartej autonomii strategicznej, przyjmując konkluzję w sprawie stanowiska krajowego na szczelbu Komisji.

1.6 Parlamenty/Izby Parlamentarne zostały zapytane czy prowadziły debatę dotyczącą „Aktu o wsparciu produkcji amunicji (ASAP)” i/lub „Aktu o wzmocnieniu europejskiego przemysłu obronnego poprzez wspólne zamówienia (EDIRPA)”, które mają na celu osiągnięcie bardziej otwartej autonomii strategicznej. Dopuszczono możliwość wielokrotnego wyboru, a odpowiedzi pokazały, że nieco ponad połowa wszystkich Parlamentów/Izb debatowała nad ASAP (19 z 37), a prawie połowa debatowała nad EDIRPA (16 z 37), natomiast 15 respondentów wskazało, że nie przeprowadziło żadnych debat na temat tych konkretnych wniosków.

Następujące 13 Parlamentów/Izb Parlamentarnych odpowiedziało, że przeprowadziły debaty na temat obu wniosków: duński *Folketing*, holenderski *Tweede Kamer*, estoński *Riigikogu*, fiński *Eduskunta*, francuski *Senat*, niemiecki *Bundestag*, włoski *Senato della Repubblica*, litewska *Saeima*, portugalski *Assembleia da Republica*, rumuński *Senat*, słowacka *Narodna rada*, szwedzki *Riksdag* i Parlament Europejski. Poniższy wykres zawiera podsumowanie udzielonych odpowiedzi:

Otwarta autonomia strategiczna: czy Państwa Parlament/Izba Parlamentarna debatował(a) nad którymkolwiek z poniższych wniosków?

1.6.1 Parlamenti/Izby Parlamentarne, które odpowiedziały, że przeprowadziły debatę na temat jednego lub obu wniosków (*ASAP* i *EDIRPA*), zostały zapytane, z możliwością wielokrotnego wyboru, w jakiej formie odbyły się te debaty.

Najczęstszym sposobem rozpatrywania tych wniosków były „*debaty na szczepku Komisji*” (19 z 22), a następnie te Parlamenti/Izby, które odpowiedziały, że „*skontrolowały konkretne wnioski ustawodawcze*” (11). Siedem Parlamentów/Izb „*udzieliło rządowi mandatu negocjacyjnego*”, a sześć odpowiedziało, że „*przeprowadziło debatę w Izbie*”. Mniej powszechną formą rozpatrywania tych wniosków było „*przyjęcie uchwały*”, co uczyniło pięć Parlamentów/Izb Parlamentarnych.

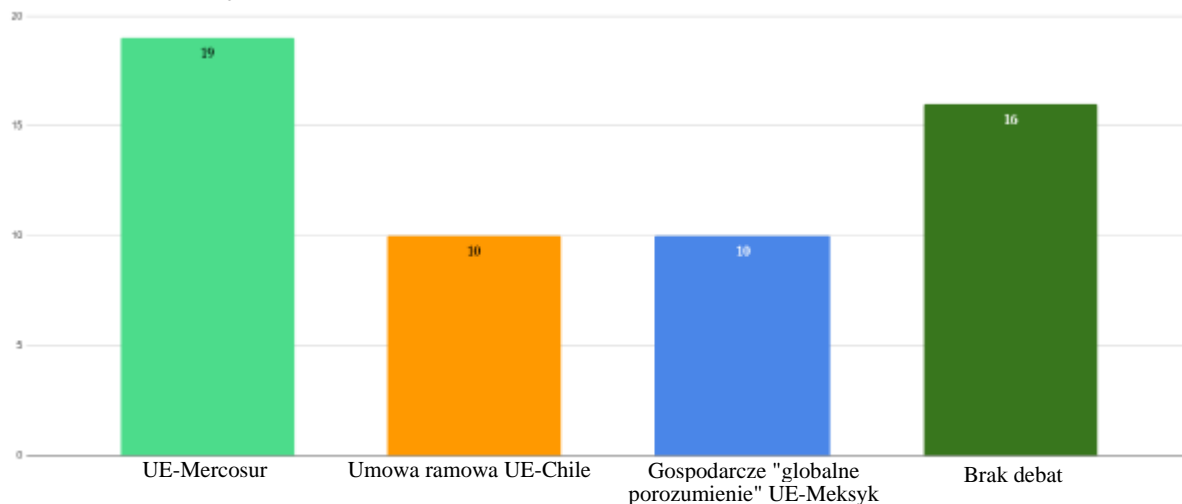
Poniższa tabela zawiera podsumowanie odpowiedzi na to pytanie:

SPOSÓB KONTROLI	ODPOWIEDŹ
<i>Debata w Parlamencie / Izbie Parlamentarnej</i>	6
<i>Debata na szczepku Komisji</i>	19
<i>Poprzez przyjęcie uchwały</i>	5
<i>Poprzez udzielenie rządowi mandatu negocjacyjnego</i>	7
<i>Poprzez analizę konkretnych wniosków legislacyjnych</i>	11
<i>Inne, proszę określić</i>	0
<i>Całkowita liczba respondentów</i>	22

1.7 Dziewiętnaście spośród Parlamentów/Izb Parlamentarnych wskazało, że zajmowało się co najmniej jedną z wcześniej określonych inicjatyw w kontekście dywersyfikacji stosunków handlowych Unii Europejskiej („*Umowa handlowa UE-Mercosur*”, „*Zaawansowana umowa ramowa UE-Chile*” lub „*Umowa o partnerstwie gospodarczym, koordynacji politycznej i współpracy pomiędzy UE i Meksykiem*”). Szesnaście odpowiedziało, że żadna z tych inicjatyw nie została rozpatrzona.

Tylko osiem Parlamentów/Izb Parlamentarnych zajęło się inicjatywami związanymi ze wszystkimi trzema umowami handlowymi (estoński *Riigikogu*, fiński *Eduskunta*, niemiecki *Bundestag*, włoski *Senato della Repubblica*, łotewska *Saeima*, hiszpańskie *Cortes Generales*, szwedzki *Riksdag* i Parlament Europejski).

Czy Państwa Parlament zajmował się jakąkolwiek inicjatywą związaną z którąkolwiek z poniższych umów handlowych?

1.7.1 Kiedy respondenci zostali poproszeni o określenie, w jaki sposób te umowy handlowe były rozpatrywane w Parlamencie / Izbie, z możliwością wielokrotnego wyboru, 15 z 21 respondentów odpowiedziało, że debaty odbywały się na „poziomie Komisji”. Sześciu respondentów zgłosiło również „debatę w Parlamencie/Izbie Parlamentarnej”.

Debata te doprowadziły do „przyjęcia ustawy” w pięciu Parlamentach/Izbach: holenderskim *Tweede Kamer*, francuskim *Assemblée Nationale* i *Senacie*, niemieckim *Bundestagu* i Parlamencie Europejskim. W kolejnych pięciu Parlamentach/Izbach: w estońskim *Riigikogu*, fińskim *Eduskunta*, łotewskim *Saeima*, słoweńskim *Državni zbor* i szwedzkim *Riksdagu* debaty te doprowadziły do udzielenia „mandatu negocjacyjnego dla rządu”. Parlament Austrii jest jedynym parlamentem, gdzie debaty doprowadziły zarówno do „przyjęcia uchwały”, jak i do „udzielenia rządowi mandatu negocjacyjnego”. Belgijska *Chambre des Représentants/Kamer van Volksvertegenwoordigers* i Parlament Europejski również poddały analizie konkretne wnioski legislacyjne.

SPOSÓB KONTROLI	ODPOWIEDŹ
<i>Debata w Parlamencie / Izbie Parlamentarnej</i>	6
<i>Debata na szczeblu Komisji</i>	15
<i>Poprzez przyjęcie uchwały</i>	6
<i>Poprzez udzielenie rządowi mandatu negocjacyjnego</i>	6
<i>Debata w Parlamencie / Izbie Parlamentarnej</i>	6
<i>Poprzez analizę konkretnych wniosków legislacyjnych</i>	2

Inne, proszę określić	5
Całkowita liczba respondentów	21

Belgijska *Chambre des Representants/Kamer van Volksvertegenwoordigers* i *Senat/Senaat* wspomniały, że tematy te były regularnie omawiane we wspólnym federalnym Komitecie Doradczym ds. europejskich. Różne projekty rezolucji w sprawie umowy UE-Mercosur zostały rozpatrzone przez Komisję Stosunków Zewnętrznych w belgijskiej *Chambre des Representants/Kamer van Volksvertegenwoordigers*. Komisja odrzuciła jednak dwa projekty rezolucji: projekt rezolucji w sprawie umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Mercosur⁷ oraz projekt rezolucji w sprawie odrzucenia umowy o wolnym handlu z Mercosur⁸.

Włoski *Senato della Repubblica* oświadczył, że jego Komisja ds. Polityki Unii Europejskiej przeprowadziła dogłębną analizę umów handlowych UE z krajami trzecimi, ponieważ uważa, że stwarzają one możliwości gospodarcze i bliski dialog z krajami, które podzielają te same interesy gospodarcze i wartości polityczne. Uznano to za klucz do stworzenia globalnych sieci i zapewnienia bezpiecznych dostaw kluczowych surowców. Nacisk położono na umowy handlowe (obowiązujące lub potencjalne) z Indiami, Japonią, Kanadą, Nową Zelandią i Australią, Chile i Meksykiem.

Hiszpańskie *Cortes Generales* przekazały ponadto pisemne pytania od *Congreso de los Diputados* do rządu hiszpańskiego w sprawie:

- ratyfikacji Umów o Wolnym Handlu (FTA): w szczególności, zwrócono się do Ministerstwa Rolnictwa, Rybołówstwa i Żywności o sporządzenie raportu na temat możliwego wpływu umowy handlowej UE-Meksyk na hiszpański sektor rolny i spożywczy;
- wpływu gospodarczego, jaki umowa między Mercosur i Unią Europejską może wywierać na hiszpański sektor podstawowy oraz na harmonogram przewidziany w umowie podpisanej przez Unię Europejską i Mercosur w sprawie zniesienia ceł;
- działań podjętych w celu wypełnienia zobowiązania Hiszpanii w odniesieniu do wniosków dotyczących Ameryki Łacińskiej i Karaibów w sprawie „wdrożenia wielowymiarowej strategii mającej na celu wzmocnienie stosunków między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami, w tym dalszych wysiłków na rzecz ratyfikacji umowy UE-MERCOSUR oraz modernizacji umów z Meksykiem i Chile”, od czasu zatwierdzenia hiszpańskiej strategii działań zagranicznych na lata 2021-2024.

⁷ (DOK. 55 3253/001)

⁸ (DOK. 55 980/001)

Szwedzki *Riksdag* wspominał o otrzymywaniu dość regularnych, aktualnych informacji od rządu na temat trwających negocjacji w sprawie umów o wolnym handlu (Komisja Przemysłu i Handlu).

Parlament Europejski poinformował o zorganizowaniu wysłuchań publicznych w tej sprawie.

1.8 W nawiązaniu do poprzedniego pytania dotyczącego stosunków handlowych UE, respondenci zostali zapytani, czy w ciągu ostatniego roku ich Parlament/Izba Parlamentarna wysłał(a) oficjalną delegację lub misję do jakiegokolwiek potencjalnego partnera w celu zawarcia umowy handlowej. Zdecydowana większość Parlamentów/Izb Parlamentarnych (26 z 35) odpowiedziała negatywnie.

Chorwacki *Hrvatski sabor* i duński *Folketing* odnotowały, że wysłano delegacje Komisji Spraw Europejskich, podczas gdy estoński *Riigikogu* i czeska *Poslanecka snemovna* poinformowały, że delegacje Komisji Spraw Zagranicznych przeprowadziły takie misje. Wreszcie, hiszpańskie *Cortes Generales* i Parlament Europejski wysłały delegację odpowiednich Komisji Handlu.

CZY W CIĄGU OSTATNIEGO ROKU PAŃSTWA PARLAMENT/ IZBA WYŚLAŁ(A) OFICJALNĄ DELEGACJĘ LUB MISJĘ DO JAKIEGOKOLWIEK POTENCJALNEGO PARTNERA W CELU ZAWARCIA UMOWY HANDLOWEJ?	ODPOWIEDŹ
<i>Tak, delegacja Komisji Spraw Zagranicznych</i>	2
<i>Tak, delegacja Komisji Handlu</i>	2
<i>Tak, delegacja Komisji ds. Europejskich</i>	2
<i>Nie</i>	26
<i>Inne</i>	6
<i>Całkowita liczba respondentów</i>	35

1.8.1 Parlamenti/Izby, które odpowiedziały twierdząco na poprzednie pytanie, zostały poproszone o określenie miejsca docelowego i celu takich misji.

Następujące Parlamenti/Izby określiły kraje, które odwiedzone w celu negocjacji handlowych lub negocjacji umów handlowych: chorwacki *Hrvatski sabor* (Indonezja), czeska *Poslanecka snemovna* (Chile, Urugwaj, Meksyk i Paragwaj), duński *Folketing* (Indie), estoński *Riigikogu* (Tajwan), włoski *Senato della Repubblica* (Indie), hiszpańskie *Cortes Generales* (Kanada, Chile,

Indie, Indonezja i Zjednoczone Emiraty Arabskie) oraz Parlament Europejski (Meksyk, Brazylia/Urugwaj, Kanada, Mołdawia, RPA, Indonezja, USA, Wielka Brytania (Irlandia Północna) i Tajlandia).

Chociaż żaden Parlament/Izba Parlamentarna nie przydzielił(a) tego zadania konkretnej Grupie Przyjaźni, austriacki *Nationalrat* i *Bundesrat*, węgierski *Országgyűlés* i włoski *Senato della Repubblica* poinformowały, że konkretny temat umów handlowych był omawiany podczas wizyt dwu- lub wielostronnych.

1.9 Osiem Parlamentów/Izb Parlamentarnych przekazało dodatkowe informacje na temat tego rozdziału, które następnie uwzględniono w odpowiednich punktach powyżej.

ROZDZIAŁ 2

ROLA PARLAMENTÓW W PROWADZENIU POLITYKI ENERGETYCZNEJ: ODNAWIALNE ŹRÓDŁA ENERGII

DRUGI ROZDZIAŁ 40. RAPORTU PÓLROCZNEGO ma na celu podkreślenie, w jaki sposób i kiedy Parlamenti/Izby zajmowały się konkretnymi działaniami i wnioskami ustawodawczymi mającymi na celu wspieranie zielonej transformacji, szczególnie w dziedzinie energii. Szczególny nacisk położono na zaangażowanie Parlamentów/Izb w promowanie odnawialnych źródeł energii i wdrażanie unijnego planu RePowerEU.

2.1 Na pytanie, z możliwością wielokrotnego wyboru, czy nadały one priorytet któremukolwiek ze wstępnie wybranych wniosków ustawodawczych w dziedzinie polityki energetycznej, 26 Parlamentów/Izb Parlamentarnych z 30, które odpowiedziały na to pytanie, uczyniło to w odniesieniu do „Wniosku w sprawie zmiany struktury rynku energii elektrycznej”, 25 w odniesieniu zarówno do „Wniosku dotyczącego przekształcenia dyrektywy w sprawie rynków gazu i wodoru”, jak i „Wniosku dotyczącego przekształcenia rozporządzenia w sprawie rynków gazu i wodoru”. Wreszcie, 24 przeanalizowały „Wniosek w sprawie przeglądu unijnej ochrony przed manipulacjami na hurtowym rynku energii”.

2.1.1 Parlamenti, które odpowiedziały twierdząco, zostały poproszone o sprecyzowanie, w jaki sposób analiza ta była przeprowadzana. Dwudziestu sześciu respondentów poinformowało, że przeprowadzili „debaty na szczeblu Komisji”, natomiast 14 przeprowadziło „analizę konkretnych wniosków legislacyjnych”. Osiem Parlamentów/Izb Parlamentarnych „udzieliło rządowi mandatu negocjacyjnego” (duński *Folketing*, estoński *Riigikogu*, fiński *Eduskunta*, łotewski *Saiema*, litewski *Seimas*, słowacka Narodna rada, słoweński *Državni zbor* i szwedzki *Riksdag*), sześć „przyjęło uchwałę” (czeski *Senat*, francuski *Assemblée nationale* i *Senat*, niemiecki *Bundesrat*, rumuński *Senat* i słowacka *Narodna rada*), a cztery przeprowadziły „debaty na szczeblu plenarnym” (austriacki *Nationalrat* i *Bundesrat*, bułgarskie *Narodno sabranie*, czeski *Senat* i rumuński *Senat*).

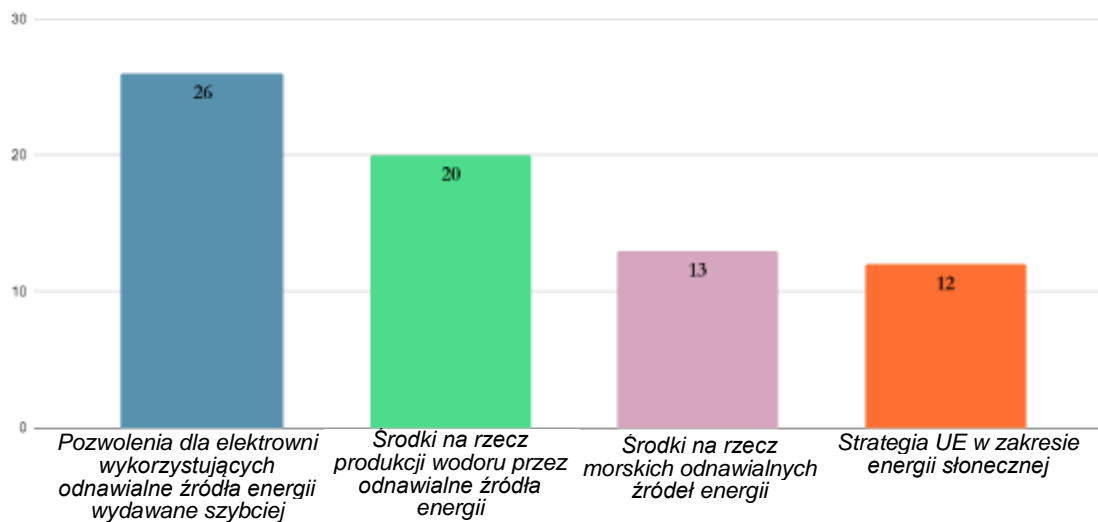
Kilka (pięć) Parlamentów/Izb wskazało inne formy kontroli. Chorwacki *Hrvatski sabor* odpowiedział, że przyjął wnioski dotyczące stanowisk krajowych na szczeblu Komisji. W holenderskiej *Tweede Kamer* dwóch posłów zostało mianowanych sprawozdawcami UE ds. reformy rynku energii elektrycznej w UE a ich zadaniem było zebranie informacji na temat wniosku. Ponadto, Izba ta została również poinformowana o odpowiedzi rządu holenderskiego na etap konsultacji w sprawie reformy unijnego rynku energii elektrycznej, po którym nastąpiła procedura pisemna, podczas której posłowie mogli zadawać pytania rządowi. Portugalska *Assembleia da Republica* poinformowała, że Komisja Środowiska i Energii oraz Komisja ds. Europejskich odbyły wspólne posiedzenie z Komisarzem ds. Energii Kadri SIMSON, która skupiła się na kilku kwestiach, takich jak wyzwania energetyczne wynikające z wojny na Ukrainie oraz przejście na odnawialne źródła energii. Ponadto omówiono również inne tematy, takie jak ochrona konsumentów, rynek gazu i wodoru. Komisja Środowiska i Energii oraz Komisja ds. Europejskich przeprowadziły wspólne posiedzenie z Ministrem Środowiska i Działań Klimatycznych, po Nadzwyczajnym Posiedzeniu Rady TTE (Energia) w dniu 9 września 2022 r. w celu omówienia

przeglądu projektu rynku energii elektrycznej, z uwzględnieniem doświadczeń iberyjskiego rynku energii elektrycznej.

Rumuński *Parlamentul Romaniei: Camera Deputaflor* poinformował, że przyjął przepisy krajowe. W przypadku hiszpańskich *Cortes Generales* Wspólna Komisja ds. UE wyznaczyła sprawozdawcę do zbadania obu wniosków (wniosku dotyczącego przekształcenia dyrektywy w sprawie rynków gazu i wodoru oraz wniosku dotyczącego przekształcenia rozporządzenia w sprawie rynków gazu i wodoru), a debata nad sprawozdaniami, które zostały odrzucone, odbyła się 4 maja 2022 r.

2.2 Parlamenti/Izby Parlamentarne zapytano również o to, czy debatowały lub zatwierdziły inicjatywę związaną z zestawem wcześniej określonych polityk Unii Europejskiej mających na celu stymulowanie rozwoju energii odnawialnej, z możliwością wielokrotnego wyboru: „Szybsze wydawanie pozwoleń dla nowych lub dostosowanych elektrowni wykorzystujących energię odnawialną, w tym paneli słonecznych i wiatraków” oraz „Środki mające na celu promowanie produkcji wodoru z wykorzystaniem odnawialnej energii elektrycznej”, natomiast nieco mniej niż połowa zrobiła to w odniesieniu do „Środków mających na celu promowanie morskich odnawialnych źródeł energii, oprócz wiatru, takich jak energia pływów i fal, pływająca energia słoneczna i algi na biopaliwa” oraz w odniesieniu do *Unijnej Strategii w zakresie energii słonecznej*”. Poniższy wykres przedstawia odpowiedzi udzielone przez 28 respondentów na pytanie, czy którakolwiek z tych inicjatyw była przedmiotem debaty.

Czy Państwa Parlament debatował/zatwierdził którąkolwiek z poniższych polityk UE dotyczących energii odnawialnej?

2.2.1 Parlamenti/Izby, które odpowiedziały twierdząco na poprzednie pytanie, zostały poproszone o określenie w jaki sposób odbyła się ta analiza. Dwadzieścia wspomniało o „*debatach na szczeblu Komisji*”, a 16 o „*debatach na sesji plenarnej*”. Trzynastu respondentów stwierdziło, że „*skontrolowało konkretne wnioski legislacyjne*”, natomiast osiem „*przyjęło uchwałę*” (niemiecki *Bundestag* i *Bundesrat*, włoski *Senato della Repubblica*, portugalski *Assembleia da Republica*, rumuńska *Camera Deputaflor* i *Senat*, słowacka *Narodna rada* i hiszpańskie *Cortes Generales*), a cztery „*udzieliło rządowi mandatu negocjacyjnego*” (duński *Folketing*, estoński *Riigikogu*,

litewski *Seimas* i słowacka *Narodna rada*).

Siedmiu respondentów wskazało inne formy kontroli, w tym na przykład chorwacki *Hrvatski sabor* poinformował, że przyjęto przepisy krajowe mające na celu ułatwienie wprowadzenia paneli słonecznych a austriacki *Nationalrat i Bundesrat* oraz rumuński *Camera Deputatilor* wspomnieli również o przyjęciu przepisów krajowych.

Holenderska *Tweede Kamer* wyznaczyła jednego posła na sprawozdawcę UE w sprawie pakietu REpowerEU w celu zebrania informacji w imieniu Izby.

Łotewska *Saeima* wspomniała o Forum Energetycznym „Czy Łotwa potrzebuje zrównoważonej strategii energetycznej dostosowanej do jej interesów gospodarczych?”, które odbędzie się w Parlamencie wiosną 2023 r. Zorganizowano je w celu omówienia działań zmierzających do promowania produkcji wodoru przy użyciu odnawialnej energii elektrycznej oraz środków mających na celu promowanie morskich odnawialnych źródeł energii.

Portugalski *Assembleia da Republica* poinformował, że przesłuchania przeprowadzone przez Komisję Środowiska i Energii z udziałem Ministra Środowiska i Działań Klimatycznych, w tym debata w ramach procesu budżetowego, obejmowały wiele z wyżej wymienionych tematów.

Słoweński *Državni zbor* zauważył, że w następstwie propozycji rządu przyjął w lipcu 2023 r. ustawę o lokalizacji instalacji wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii, mającą na celu przyspieszenie i ułatwienie wprowadzenia odnawialnych źródeł energii (OZE) w sektorze energii elektrycznej w Słowenii.

2.3 Osiem Parlamentów/Izb Parlamentarnych dostarczyło dodatkowe informacje na temat tego rozdziału. Belgijski *Senat/Senaat* zauważył, że w odniesieniu do pytania 2.2 temat ten był regularnie omawiany na posiedzeniach Federalnego Komitetu Doradczego do Spraw Europejskich. W odpowiedzi na to samo pytanie, holenderski *Eerste Kamer* zauważył, że Komisja Spraw Gospodarczych i Klimatu przeanalizowała pozwolenia na nowe lub dostosowane elektrownie odnawialne, które mają być wydawane szybciej. Komisja przekazała Komisji Europejskiej swój wkład w dialog polityczny oraz pismo do rządu w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego ramy dla przyspieszenia wdrażania energii odnawialnej. Ponadto podkreśliła, że Komisja Infrastruktury, Wody i Środowiska przeanalizowała środki mające na celu promowanie produkcji wodoru z odnawialnej energii elektrycznej z podobnym wynikiem (dialog polityczny i pismo do rządu w sprawie komunikatu dotyczącego Europejskiego Banku Wodoru).

Komisja ds. Europejskich oraz Komisja Klimatu, Energii i Usług Komunalnych duńskiego *Folketing* uzgodniły utworzenie grupy roboczej w celu monitorowania i przyczyniania się do rozwoju unijnej polityki klimatycznej i energetycznej. Grupa robocza składa się z członków obu komisji oraz duńskich posłów do Parlamentu Europejskiego.

Włoski *Senato della Repubblica* zauważył, że w odniesieniu do produkcji wodoru reforma 3.2 włoskiego krajowego planu odbudowy i zwiększania odporności (NRPP) wspierała produkcję wodoru elektrolitycznego z odnawialnych źródeł energii, a dekret rządowy został zatwierdzony 30 kwietnia 2022 r. Ponadto Zintegrowany Krajowy Plan na rzecz Energii i Klimatu (czerwiec 2023 r.) przewidywał, że współpraca w zakresie rozwiązań dotyczących energii odnawialnej z krajami sąsiadującymi może opierać się na wymianie projektów rozwoju elektrowni morskich (morska energia wiatrowa, pływowa, falowa). Zauważył ponadto, że istotne zachęty dotyczące energii

słonecznej, w tym do korzystania z paneli słonecznych, zostały wprowadzone dekretem „Energia”.

Francuski *Senat* poinformował, że wniosek dotyczący weryfikacji unijnej ochrony przed manipulacjami na hurtowym rynku energii był również przedmiotem uzasadnionej opinii dotyczącej zgodności z zasadą pomocniczości. Grecki *Vouli ton Ellinon* zauważył, że takie zagadnienia jak odnawialne źródła energii znalazły się również w porządku obrad właściwych komisji parlamentarnych.

Szwedzki *Riksdag* poinformował, że od wiosny 2021 r. Komisja Przemysłu i Handlu rozpatrzyła kilka wniosków rządu opartych na dyrektywach UE, dotyczących w różnym stopniu energii odnawialnej. Inne komisje zajmowały się również propozycjami dotyczącymi przyspieszenia rozwoju odnawialnych źródeł energii. Wreszcie, polityka UE mająca na celu stymulowanie rozwoju odnawialnych źródeł energii może być na różne sposoby przedmiotem debaty w Izbie poprzez debaty interpelacyjne lub pytania do ministrów rządów.

Parlament Europejski zwrócił uwagę na inne elementy podkreślone przez swoje komisje, a mianowicie wysłuchania publiczne na temat „Efektywności energetycznej w gospodarstwach rolnych” (Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi), wymiaru społecznego związanego z polityką energetyczną (ubóstwo energetyczne, sprawiedliwa transformacja) oraz wezwanie do utworzenia funduszu suwerenności UE (Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych).

ROZDZIAŁ 3

ROLA PARLAMENTÓW W OBLICZU ROSYJSKIEJ INWAZJI NA UKRAINĘ

Trzeci rozdział 40. raportu półrocznego ma na celu podkreślenie roli i działań Parlamentów/Izb Parlamentarnych w reakcji na inwazję Rosji na Ukrainę. Pytania dotyczą różnych aspektów tej roli, począwszy od analizy konkluzji Rady, stanowiska w sprawie Unijnych sankcji wobec Rosji, przystąpienia Ukrainy do Unii Europejskiej lub dyskusji na temat przyszłej odbudowy Ukrainy.

3.1 Zapytane o format, w jakim zwykle toczą się debaty na temat Ukrainy, Parlamente/Izby odpowiedziały poprzez wybór z zestawu wcześniej określonych alternatyw z możliwością wielokrotnego wyboru, co przedstawiono w poniższej tabeli. Warto zauważyć, że problem Ukrainy był omawiany przez wszystkie Parlamente/Izby.

FORMAT DEBAT NA TEMAT UKRAINY	ODPOWIEDŹ
<i>Sesje plenarne</i>	32
<i>Komisja Spraw Zagranicznych</i>	35
<i>Komisja Spraw Europejskich</i>	31
<i>Doraźne stosunki dwustronne</i>	22
<i>Doraźne spotkania wielostronne</i>	15
<i>Pozostale</i>	7
<i>Calkowita liczba respondentów</i>	37

Komisja Spraw Zagranicznych (35 z 37 respondentów) i Komisja Spraw Europejskich (31 z 37 respondentów) były komisjami parlamentarnymi, które największa liczba parlamentów podała jako format dyskusji na temat Ukrainy. Ponadto słoweński *Drzavni svet* wskazał, że Ukrainą zajmowała się Komisja Stosunków Międzynarodowych i Spraw Europejskich (co można uznać za dodatkową odpowiedź dla obu Komisji). Jedyne belgijski *Senat/Senaat* stwierdził, że Komisja Spraw Zagranicznych nie zajmowała się tematem Ukrainy. Belgijska *Chambre des Representants/Kamer van volksvertegenwoordigers* ze swojej strony zauważyła, że Ukraina była regularnym tematem debaty w Komisji Spraw Zagranicznych, w szczególności poprzez pytania ustne kierowane do Ministra Spraw Zagranicznych. Cztery Parlamente/Izby nie wskazały, że Komisja Spraw Europejskich zajmowała się tematem Ukrainy: Belgijska *Chambre des representants/Kamer van volksvertegenwoordigers*, chorwacki *Hrvatski sabor*, holenderska *Eerste*

Kamer i włoska *Camera dei Deputati*. Parlament Europejski zajmował się tą sprawą w różnych komisjach parlamentarnych.

Siedem Parlamentów/Izb skorzystało z opcji „Inne” w kwestionariuszu, aby podać dodatkowe informacje. Cztery Parlamenti/Izby - holenderska *Tweede Kamer*, portugalska *Assembleia da Republica*, słowacka *Narodna rada* i szwedzki *Riksdag* - wskazały, że Komisja Obrony była formatem debat na temat Ukrainy. Holenderski *Tweede Kamer* wymienił również Komisję Handlu Zagranicznego i Współpracy Rozwojowej, która zajmowała się tą sprawą. Parlament Europejski poinformował, że Komisja Budżetowa omawiała temat Ukrainy.

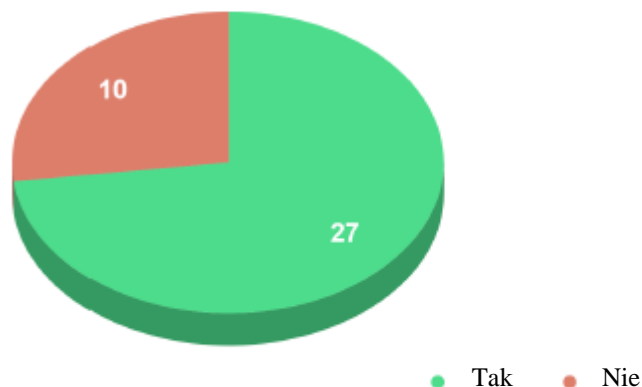
Zdecydowana większość Parlamentów/Izb Parlamentarnych (32 z 37 respondentów) przeprowadziła również debaty na temat Ukrainy na sesji plenarnej. Tylko pięć Parlamentów/Izb (belgijska *Chambre des representants/Kamer van volksvertegenwoordigers*, duński *Folketing*, fińska *Eduskunta*, słoweński *Drzavni svet* i hiszpańskie *Cortes Generales*) nie wskazało, że format ten był stosowany.

Inne formaty wykorzystywane przez Parlamenti/ Izby Parlamentarne w debacie na temat Ukrainy obejmują doraźne stosunki dwustronne (22 z 37 respondentów) i doraźne spotkania wielostronne (15 z 37 respondentów). Polski *Sejm* zauważył, że Komisja Spraw Zagranicznych odbyła spotkania dwustronne z przedstawicielami Ukrainy, a także uczestniczyła w spotkaniach wielostronnych w formacie Bukaresztańskiej Dziewiątki (B9) lub Czwórki Wyszehradzkiej (V4).

Włoska *Camera dei Deputati* i *Senato della Repubblica* oraz Parlament Europejski podkreśliły organizację wysłuchań publicznych i debat z udziałem społeczeństwa obywatelskiego na temat Ukrainy. Parlament Europejski zauważył również, że komisje parlamentarne przeprowadziły doraźne wizyty na Ukrainie, a wspólne posiedzenia komisji Parlamentu Europejskiego i odpowiednich komisji parlamentarnych Rady Najwyższej (*Verkhovna Rada*) Ukrainy miały miejsce jako formaty dyskusji na temat Ukrainy. Z drugiej strony, portugalska *Assembleia da Republica* zauważyła, że Parlamentarna Grupa Przyjaźni Portugalia-Rosja nie została w obecnej kadencji utworzona.

3.2 Większość Parlamentów/Izb Parlamentarnych (27 z 37 respondentów) zapytanych o to, czy przeanalizowały konkluzje Rady w sprawie Ukrainy, odpowiedziała „tak”, a 10 z 37 odpowiedziało „nie”. Belgijska *Chambre des representants/Kamer van volksvertegenwoordigers*, cypryjski *Vouli ton Antiprosopon*, holenderski *Tweede Kamer*, francuski *Assemblee Nationale*, niemiecki *Bundesrat*, grecki *Vouli ton Ellinon*, polski *Sejm*, polski *Senat*, rumuński *Senat* i słoweński *Drzavni svet* wskazały, że nie przeanalizowały konkluzji Rady dotyczących Ukrainy.

Czy Państwa Parlament/Izba analizuje wnioski Rady w odniesieniu do Ukrainy?

3.2.1 Następnie, Parlamente/Izby Parlamentarne, które odpowiedziały twierdząco, poproszono o określenie, w jaki sposób przeprowadzano taką analizę poprzez wybór odpowiedzi z zestawu wstępnie zdefiniowanych alternatyw z możliwością wielokrotnego wyboru. Odpowiedzi 27 Parlamentów/Izb, które przeanalizowały konkluzje Rady w sprawie Ukrainy, rozłożyły się następująco:

SPOSÓB ANALIZY KONKLUZJI RADY	ODPOWIEDŹ
<i>Debata w Parlamencie / Izbie Parlamentarnej</i>	11
<i>Debata na szczepku Komisji</i>	23
<i>Poprzez przyjęcie uchwały</i>	4
<i>Poprzez udzielenie rządowi mandatu negocjacyjnego</i>	8
<i>Poprzez analizę konkretnych wniosków legislacyjnych</i>	1
<i>Inne</i>	3
<i>Całkowita liczba respondentów</i>	27

Parlament Europejski był jedynym, który wskazał „*analizę konkretnych wniosków legislacyjnych*” jako formę kontroli i odniósł się do wsparcia finansowego dla Ukrainy zapewnionego z budżetu UE, a także wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Instrumentu Pomocy dla Ukrainy.

Cztery Parlamenti/Izby (bułgarskie *Narodno sabranie*, włoska *Camera dei Deputati* i *Senato della Repubblica* oraz słowacka *Narodna rada*) wskazały „*przyjęcie uchwały*” jako formę kontroli.

Osiem Parlamentów/Izb (austriacki *Nationalrat* i *Bundesrat*, estoński *Riigikogu*, fiński *Eduskunta*, włoski *Senato della Repubblica*, łotewska *Saeima*, litewski *Seimas*, słowacka *Narodna rada*, szwedzki *Riksdag*) odpowiedziało, że analiza konkluzji Rady w sprawie Ukrainy została przeprowadzona poprzez „*udzielenie rządowi mandatu negocjacyjnego*”. Włoski *Senato della Repubblica* odniósł się w szczególności do swojej rezolucji z dnia 28 czerwca 2023 r., w której zobowiązał rząd, w związku z posiedzeniem Rady Europejskiej w dniach 29-30 czerwca 2023 r., do finansowego, gospodarczego, humanitarnego, wojskowego i dyplomatycznego wsparcia Ukrainy, do uznania zaangażowania Ukrainy w proces przystąpienia do UE, do zagwarantowania jak najszerszego wsparcia dla inicjatyw mających na celu ściganie przestępstw popełnionych na terytorium Ukrainy, do przeciwdziałania przymusowej deportacji ukraińskich dzieci przez Rosję oraz do wspierania każdej inicjatywy zmierzającej do sprawiedliwego pokoju.

Dwa inne sposoby analizy konkluzji Rady w odniesieniu do Ukrainy podkreślone w odpowiedziach na kwestionariusz obejmują „*debatę na szczepku Komisji*”, wskazaną przez 23 respondentów, oraz „*debatę w Parlamencie/Izbie*”, odnotowane przez 11 Parlamentów/Izb.

Spośród 11 Parlamentów/Izb, które debatowały nad konkluzjami Rady, cztery uczyniły to tylko na posiedzeniu plenarnym (bułgarskie *Narodno sabranie*, irlandzkie *Houses of the Oireachtas*, maltańska *Kamra tad-Deputati* i hiszpańskie *Cortes Generales*). Pozostałe siedem Parlamentów/Izb debatowało na ten temat zarówno na posiedzeniu plenarnym, jak i na szczepku komisji: Chorwacki *Hrvatski sabor*, czeski *Senat*, francuski *Senat*, niemiecki *Bundestag*, włoska *Camera dei Deputati*, włoski *Senato della Repubblica* i Parlament Europejski.

Belgijski *Senat/Senaat* zauważył, że różne aspekty związane z wojną na Ukrainie były regularnie omawiane w Federalnym Komitecie Doradczym do Spraw Europejskich. Czeska *Poslanecka snemovna* podała również, że Komisja ds. Europejskich regularnie analizowała stanowisko rządu przed posiedzeniami Rady Europejskiej, które ostatnio obejmowały dyskusje na temat sytuacji na Ukrainie. Litewski *Seimas* wskazał, że Komisje ds. Zagranicznych i Europejskich regularnie omawiały i zatwierdzały, w ramach swoich kompetencji, mandat negocjacyjny dla rządu w zakresie przedstawienia stanowiska na posiedzeniach Rady ds. Zagranicznych UE, Rady do Spraw Ogólnych i Rady Europejskiej. Na swoich posiedzeniach odpowiednie komisje *Seimas* zajmują się różnymi aspektami agresji Rosji na Ukrainę i przyszłością Ukrainy.

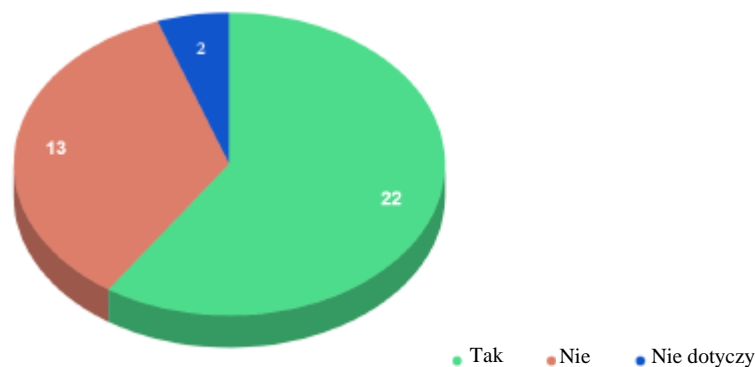
Włoska *Camera dei Deputati* i *Senato della Repubblica* sprecyzowały ponadto w pozycji „*Inne*”, że działania Rady Europejskiej i Rady UE w odniesieniu do Ukrainy były analizowane na szczepku plenarnym, podczas debat z premierem przed każdym szczytem. Po tych debatach zwykle następowało przyjęcie uchwał dla rządu. Obie izby włoskiego parlamentu przeprowadziły również regularne wspólne wysłuchania włoskiego ministra spraw zagranicznych przez Komisję Spraw

Zagranicznych po każdym posiedzeniu Rady Spraw Zagranicznych UE.

Szwedzki *Riksdag* zaznaczył w pozycji „*Inne*”, że rząd przekazał wszelkie konkluzje Rady w obszarach odpowiedzialności odpowiednich komisji, a w przypadku Ukrainy takie wnioski zostały przekazane Komisji Obrony, ale nie przeprowadzono formalnej analizy. Austriacki *Nationalrat* i *Bundesrat* uściśliły, że ich odpowiedzi odnoszą się do projektu konkluzji Rady Europejskiej.

3.3 Na pytanie, czy przyjęto stanowisko w sprawie przystąpienia Ukrainy do Unii Europejskiej, nieznaczna większość Parlamentów/Izb Parlamentarnych (22 spośród 37 respondentów) odpowiedziała „*tak*”, natomiast 13 spośród 37 respondentów wskazało „*nie*”. Belgijska *Chambre des representants/Kamer van volksvertegenwoordigers* i *Senat/Senaat*, cypryjski *Vouli ton Antiprosopon*, czeska *Poslanecka snemovna*, duński *Folketing*, holenderski *Tweede Kamer*, francuski *Assemblée nationale* i *Senat*, niemiecki *Bundestag*, grecki *Vouli ton Ellinon*, maltański *Kamra tad-Deputati*, słoweński *Državni zbor* i słoweński *Državni svet* odpowiedziały, że nie przyjęły stanowiska w sprawie przystąpienia Ukrainy do Unii Europejskiej.

2 Parlamenti/Izby (austriacki *Nationalrat* i *Bundesrat* oraz holenderski *Eerste Kamer*) wskazały, że to pytanie ich „*nie dotyczy*”. Holenderski *Eerste Kamer* zauważył ponadto, że koncentruje się głównie na prawodawstwie, a przyjmowanie tego rodzaju stanowisk jest rzadkością. Austriacki *Nationalrat* i *Bundesrat* zauważyły, że nie przyjęto żadnego stanowiska w tej sprawie, ale temat ten był często omawiany w Izbie i na szczeblu Komisji.

3.3.1 Następnie, Parlamenti/Izby Parlamentarne, które odpowiedziały twierdząco, poproszono o określenie, w jaki sposób przyjęto stanowisko w sprawie przystąpienia Ukrainy do Unii Europejskiej, wybierając odpowiedzi z zestawu wstępnie zdefiniowanych alternatyw z możliwością wielokrotnego wyboru. Udzielone odpowiedzi rozłożyły się następująco:

W JAKI SPOSÓB PRZYJĘTO STANOWISKO W SPRAWIE PRZYSTĄPIENIA UKRAINY DO UE	ODPOWIEDŹ
<i>Debata w Parlamencie / Izbie Parlamentarnej</i>	14
<i>Debata na szczepku Komisji</i>	20
<i>Poprzez przyjęcie uchwały</i>	16
<i>Poprzez udzielenie rządowi mandatu negocjacyjnego</i>	5
<i>Poprzez analizę konkretnych wniosków legislacyjnych</i>	3
<i>Inne</i>	2
<i>Calkowita liczba respondentów</i>	23

Rumuński *Deputafilor Camera* zaznaczył w rubryce „*Inne*”, że stanowisko zostało przyjęte w drodze uchwalenia deklaracji politycznej.

Trzy Parlamenti/Izby, węgierski *Orszaggyules*, rumuński *Senat* i Parlament Europejski, wskazały analizę konkretnych wniosków legislacyjnych jako jedną z form przyjęcia stanowiska w sprawie przystąpienia Ukrainy do Unii Europejskiej.

Pięć Parlamentów/Izb: fiński *Eduskunta*, łotewska *Saeima*, litewski *Seimas*, słowacka *Narodna rada* i szwedzki *Riksdag* odpowiedziało, że stanowisko zostało przyjęte poprzez „*udzielenie rządowi mandatu negocjacyjnego*”.

Szesnaście Parlamentów/Izb Parlamentarnych wskazało, że „*przyjęły uchwałę*” w sprawie swojego stanowiska dotyczącego przystąpienia Ukrainy do Unii Europejskiej. Spośród nich dziewięć Parlamentów/Izb Parlamentarnych połączyło „*przyjęcie uchwały*” z „*debatami zarówno na szczepku Komisji, jak i w Parlamencie/Izbie*”: bułgarski *Narodno sabranie*, czeski *Senat*, niemiecki *Bundesrat*, włoska *Camera dei Deputati* i *Senato della Repubblica*, maltańska *Kamra tad-Deputati*, polski *Senat*, rumuński *Senat* i Parlament Europejski. Sześć innych Parlamentów/Izb Parlamentarnych połączyło przyjęcie uchwały jedynie z „*debatami na szczepku Komisji*”: łotewska *Saeima*, litewski *Seimas*, polski *Sejm*, portugalski *Assembleia da Republica*, słowacka *Narodna rada* i hiszpańskie *Cortes Generales*. Estoński *Riigikogu* połączył „*przyjęcie uchwały*” jedynie z „*debatą na sesji plenarnej*”.

Łącznie 14 Parlamentów/Izb Parlamentarnych wskazało, że przeprowadziło debatę na sesji plenarnej w celu przyjęcia stanowiska w sprawie przystąpienia Ukrainy do Unii Europejskiej,

natomiast 20 parlamentów/izb przeprowadziło debatę na szczepku Komisji.

3.4 Na pytanie, czy Parlament/Izba przyjęły stanowisko w sprawie sankcji zatwierdzonych przez Radę Unii Europejskiej wobec Rosji, większość odpowiedziała twierdząco (27 z 37 odpowiedzi). Sześciu respondentów nie zajęło stanowiska (czeska *Poslanecka snemovna*, niemiecki *Bundestag*, grecki *Vouli ton Ellinon*, maltański *Kamra tad-Deputati*, rumuński *Parlamentul Romaniei: Camera Deputafilor* i słoweński *Drzavni svet*), a czterech respondentów wybrało opcję „brak odpowiedzi” (bułgarski *Narodno sabranie*, holenderski *Eerste Kamer*, polski *Sejm* i rumuński *Senat*).

3.4.1 W pytaniu uzupełniającym, w przypadku gdy Parlamente/Izby udzieliły odpowiedzi twierdzącej, mogły one wskazać wiele opcji, za pomocą których przyjęły to stanowisko. Odpowiedzi rozłożyły się następująco:

SANKCJE - W JAKI SPOSÓB PRZYJĘTO STANOWISKO	ODPOWIEDŹ
<i>Debata w Parlamencie / Izbie Parlamentarnej</i>	16
<i>Debata na szczepku Komisji</i>	23
<i>Poprzez przyjęcie uchwały</i>	21
<i>Poprzez udzielenie rządowi mandatu negocjacyjnego</i>	7
<i>Poprzez analizę konkretnych wniosków legislacyjnych</i>	1
<i>Pozostałe</i>	1
<i>Całkowita liczba respondentów</i>	27

Dwadzieścia trzy Parlamente/Izby zorganizowały „*debatę na szczepku Komisji*”, podczas gdy 16 respondentów wskazało, że zorganizowało „*debatę na sesji plenarnej*”. Austriacki *Nationalrat* i *Bundesrat*, belgijski *Senat/Senaat*, czeski *Senat*, *Staten-Generaal: Tweede Kamer*, estoński *Riigikogu*, francuski *Assemblée nationale*, francuski *Senat*, niemiecki *Bundesrat*, włoska *Camera dei deputati*, włoski *Senato della Repubblica*, luksemburska *Chambre des Deputes*, polski *Senat*, szwedzki *Riksdag* i Parlament Europejski, to 14 Parlamentów/Izb, które wskazały, że organizowały debaty zarówno w Parlamencie/Izbie, jak i na szczepku Komisji.

Dwadzieścia jeden Parlamentów/Izb przyjęło rezolucję, a siedem „*udzieliło rządowi mandatu negocjacyjnego*” (austriacki *Nationalrat* i *Bundesrat*, duński *Folketinget*, fiński *Eduskunta*, łotewska *Saeima*, litewski *Seimas*, słowacka *Narodna rada* i szwedzki *Riksdag*). Oba działania zostały wskazane przez austriacki *Nationalrat* i *Bundesrat*, łotewska *Saeima*, litewski *Seimas* i

słowacką *Narodna Rada*. Belgijski *Senat/Senaat* przyjął wiele rezolucji ⁹.

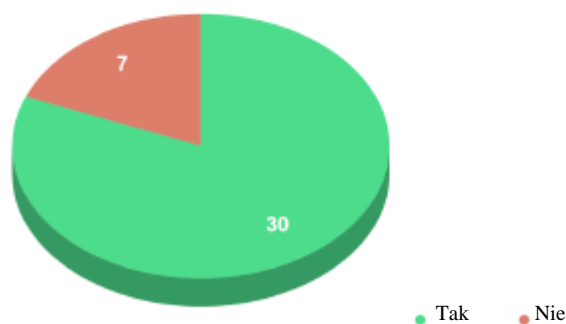
Litewski *Seimas* wyjaśnił, że oprócz poparcia stanowisk przed posiedzeniem Rady Europejskiej oraz w celu zapobieżenia jakimkolwiek odstępstwom od sankcji UE wobec osób fizycznych i przedsiębiorstw zaangażowanych w handel światowy, Komisje zaproponowały Prezydentowi i rządowi Republiki Litewskiej „*utworzenie koalicji państw członkowskich UE sprzeciwiających się zwolnieniom z sankcji UE wobec przestępczych reżimów Rosji i Białorusi*”.

Stanowisko w sprawie sankcji poprzez przyjęcie uchwały zostało wskazane przez belgijską *Chambre des representants/Kamer van volksvertegenwoordigers*¹⁰ bez wskazywania innych opcji.

Polski *Senat* odpowiedział, że oprócz „*debat w Izbie*”, na „*szczepku Komisji*” i „*przyjęcia mandatu negocjacyjnego*”, „*analizował również konkretne wnioski legislacyjne*”. Był to jedyny respondent, który wskazał wszystkie opcje. Cypryjski *Vouli ton Antiprosopon*, w opcji „*Inne*” odpowiedział, że przyjęto stanowisko w sprawie sankcji

3.5 Na pytanie, czy Parlamente/Izby debatowały nad przyszłą odbudową Ukrainy, ponad trzy czwarte odpowiedziało twierdząco (30 spośród 37 odpowiedzi). Siedmiu respondentów wskazało, że nie debatowało nad przyszłą rekonstrukcją (cypryjski *Vouli ton Antiprosopon*, czeska *Poslanecka snemovna*, duński *Folketing*, grecki *Vouli ton Ellinon*, maltański *Kamra tad-Deputati*, polski *Senat* i słoweński *Drzavni svet*).

Czy Państwa Parlament/Izba Parlamentarna debatował(a) nad przyszłą odbudową Ukrainy?

3.5.1 Spośród 30 Parlamentów/Izb, które wskazały, że debatowały nad przyszłą odbudową Ukrainy, 26 zorganizowało debatę na szczepku Komisji, podczas gdy tylko 15 zorganizowało debatę w Parlamencie/Izbie.

⁹ Jako przykład podano rezolucję 7-361/2 w sprawie zwalczania bezkarności za zbrodnie wojenne na Ukrainie, w której wzywa się rząd do nałożenia sankcji odpowiednio na Rosję i Białoruś oraz do zapewnienia wdrożenia różnych pakietów już nałożonych sankcji.

¹⁰ Rezolucja DOC 55 3141/007 w sprawie włączenia zakazu importu rosyjskich diamentów do listy europejskich sankcji przeciwko Federacji Rosyjskiej oraz rezolucja DOC 55 3209/008 w sprawie opracowania europejskich ram prawnych dotyczących państw wspierających terroryzm.

ODBUDOWA UKRAINY - W JAKI SPOSÓB ZORGANIZOWANO DEBATĘ?	ODPOWIEDŹ
<i>Debata w Parlamencie / Izbie Parlamentarnej</i>	15
<i>Debata na szczepku Komisji</i>	26
<i>Poprzez przyjęcie uchwały</i>	12
<i>Poprzez udzielenie rządowi mandatu negocjacyjnego</i>	5
<i>Poprzez analizę konkretnych wniosków legislacyjnych</i>	3
<i>Pozostale</i>	1
<i>Całkowita liczba respondentów</i>	30

Dwunastu respondentów „przyjęło uchwałę”, a pięciu „udzieliło rządowi mandatu negocjacyjnego” (fiński *Eduskunta*, łotewska *Saeima*, litewski *Seimas*, słowacka *Narodna rada* i szwedzki *Riksdag*). Rumuński *Senat*, szwedzki *Riksdag* i Parlament Europejski „przeanalizowały konkretne wnioski legislacyjne”.

Oprócz debaty zorganizowanej na szczepku Komisji, austriacki *Nationalrat* i *Bundesrat* wskazały, że odbyły również dwustronne i wielostronne spotkania w tej sprawie.

Połączenie „debaty na posiedzeniu plenarnym”, „debaty na szczepku Komisji” i „przyjęcia uchwały” zostało wskazane przez dziewięciu respondentów (belgijski *Senat/Senaat*, francuski *Assemblée nationale* i *Senat*, węgierski *Országgyűlés*, irlandzkie *Houses of the Oireachtas*, włoski *Senato della Repubblica*, luksemburską *Chambre des Deputes*, polski *Senat* i hiszpańskie *Cortes Generales*).

3.6. Jedenaście Parlamentów/Izb Parlamentarnych dostarczyło dodatkowych informacji na temat tego rozdziału. W niektórych przypadkach zostały one zawarte w sekcji dotyczącej odpowiedniego pytania (powyżej). Poniżej znajduje się podsumowanie innych istotnych informacji.

Belgijska *Chambre des representants/Kamer van volksvertegenwoordigers* wskazała, że przyjęto różne rezolucje, jak wspomniano w pytaniu 3.4. W kwestii aneksji terytoriów ukraińskich przez Rosję, Izba przyjęła rezolucję o odrzuceniu włączenia okupowanych terytoriów ukraińskich do Federacji Rosyjskiej¹¹.

¹¹ Rezolucja DOC 55 2938/005

Debaty w holenderskiej *Tweede Kamer* odbywały się w świetle corocznych obrad na temat Europy. Odnośnie pytań 3.3 i 3.4, ten Parlament/Izba wyjaśnił(a), że koncentruje się głównie na prawodawstwie, a przyjmowanie tego rodzaju stanowisk jest rzadkością.

Grecki *Vouli ton Ellinon* dodał, że na szczęblu parlamentarnym wyraźnie zadeklarowano solidarność z Ukrainą i wraz z partnerami i sojusznikami zobowiązano się do ciągłej pomocy politycznej, gospodarczej, finansowej, wojskowej i humanitarnej dla przywódców i narodu ukraińskiego w ich walce o obronę suwerenności, integralności terytorialnej i wolności. Ponadto, parlament ten postrzega powojenną przyszłość Ukrainy poprzez proces silnego zakotwiczenia kraju w UE ze statusem kandydata do członkostwa, a także poprzez ustanowienie niezbędnych instrumentów, które w znacznym stopniu przyczynią się do odbudowy kraju.

Litewski *Seimas*, w nawiązaniu do odpowiedzi na pytanie 3.4, odniósł się do rezolucji przyjętej w sprawie zaproszenia Ukrainy do NATO z dnia 19 września 2023 r.

Parlament Europejski wskazał, że debatował nad różnymi aspektami inwazji Rosji na Ukrainę, takimi jak konsekwencje dla rolnictwa i bezpieczeństwa żywnościowego, wpływ gospodarczy sankcji w sektorze finansowym na Rosję czy sytuacja dzieci i kobiet poszkodowanych w wyniku wojny.

DANE PORÓWNAWCZE

Poniższa sekcja zawiera przegląd porównawczy odpowiedzi udzielonych przez Parlamenti/Izby Parlamentarne na pytania:

- „W jaki sposób analizowano konkluzje Rady dotyczące Ukrainy?” (odpowiedzi na pytania 3.2.1- 27);
- „W jaki sposób przyjęto stanowisko w sprawie przystąpienia Ukrainy do UE?” (odpowiedzi na pytania 3.3.1- 22);
- „W jaki sposób przyjęto stanowisko w sprawie sankcji?” (odpowiedzi na pytania 3.4.1- 26);
- „W jaki sposób odbyła się debata na temat przyszłej odbudowy Ukrainy?” (odpowiedzi na pytania 3.5.1- 29);

Kwestionariusz umożliwiał wybór spośród tych samych opcji dla powyższych czterech różnych pytań. Dane porównawcze zostały zebrane w poniższych tabelach i mają na celu przedstawienie przeglądu: liczby Parlamentów/Izb Parlamentarnych, które przeprowadziły debaty na szczęblu Komisji, na szczęblu plenarnym lub na obu tych szczęblach, różnych przyjętych działań (uchwała/ mandat/ analiza wniosków ustawodawczych lub ich kombinacja) oraz wskazanie istniejących kombinacji między przeprowadzonymi debatami i podjętymi działaniami.

DANE PORÓWNAWCZE - DEBATA

	W jaki sposób analizowano konkluzje Rady dotyczące Ukrainy? (odpowiedzi na pytania 3.2.1- 27)	W jaki sposób przyjęto stanowisko w sprawie przystąpienia Ukrainy do UE? (odpowiedzi na pytania 3.3.1- 22)	W jaki sposób przyjęto stanowisko w sprawie sankcji? (odpowiedzi na pytania 3.4.1- 26)	W jaki sposób odbyła się debata na temat przyszłej odbudowy Ukrainy? (odpowiedzi na pytania 3.5.1- 29)
<i>Debata w Parlamencie/Izbie</i>	4	2	2	3
<i>Debata na szczeblu Komisji</i>	16	8	9	14
<i>Debata w Parlamencie / Izbie i na szczeblu Komisji</i>	7	12	14	12
<i>Debata nie odbyła się</i>	0	0	2	1

Na pytanie, czy zorganizowały debatę w kontekście konkretnych tematów, większość Parlamentów/Izb odpowiedziała, że przeprowadziły debatę zarówno na posiedzeniu plenarnym, jak i na szczeblu Komisji. Jedynie w przypadku pytania 3.2.1 dotyczącego analizy konkluzji Rady odnoszących się do Ukrainy, większość odpowiedzi odnosiła się do debaty wyłącznie na szczeblu Komisji.

Wśród Parlamentów/Izb Parlamentarnych, które wskazały, że podjęły jakieś działania w kontekście stanowiska parlamentarnego w sprawie przyjętych sankcji (pytanie 3.4.1) i debaty na temat przyszłej odbudowy Ukrainy (pytanie 3.5.1), odpowiednio dwa Parlamenti i jedna Izba Parlamentarna wskazały, że nie zorganizowały debaty.

DANE PORÓWNAWCZE - DZIAŁANIA

Parlamenti/Izby zostały poproszone o wskazanie, czy podjęły jedno z następujących działań w kontekście różnych tematów: przyjęcie uchwały, udzielenie rządowi mandatu w kontekście nadchodzącego posiedzenia Rady lub analiza prawodawstwa.

Żaden z Parlamentów/ żadna z Izb nie wskazał(a), że wykonał(a) wszystkie trzy działania. Najczęściej wskazywaną kombinacją działań było połączenie przyjęcia uchwały i udzielenia mandatu, z odpowiednio dwoma, trzema, czterema i jednym respondentem.

Najczęściej Parlamenti/Izby wskazywały, że wykonały tylko jedno z określonych działań, odpowiednio 9, 14, 19 i 12, jak pokazano poniżej.

	W jaki sposób analizowano konkluzje Rady dotyczące Ukrainy? (odpowiedzi na pytania 3.2.1- 27)	W jaki sposób przyjęto stanowisko w sprawie przystąpienia Ukrainy do UE? (odpowiedzi na pytania 3.3.1- 22)	W jaki sposób przyjęto stanowisko w sprawie sankcji? (odpowiedzi na pytania 3.4.1- 26)	W jaki sposób odbyła się debata na temat przyszłej odbudowy Ukrainy? (odpowiedzi na pytania 3.5.1- 29)
<i>Przyjęto uchwałę i mandat</i>	2	3	4	1
<i>Przyjęto uchwałę i przeanalizowano prawodawstwo</i>	0	2	1	2
<i>Przyjęto mandat i przeanalizowano prawodawstwo</i>	0	0	0	1
<i>Wykonano wszystkie trzy działania</i>	0	0	0	0
<i>Wykonano jedno do trzech działań</i>	9	14	19	12

DANE PORÓWNAWCZE - DEBATY I DZIAŁANIA

W niniejszej sekcji porównano dane dotyczące respondentów, którzy podjęli działania tylko w jednym obszarze, debacie lub działaniu oraz respondentów, którzy podjęli działania w obu dziedzinach. Należy zauważyć, że tylko jeden Parlament/Izba wskazał(a), że wykonał(a) działanie tylko w odniesieniu do pytania o stanowisko w sprawie przyjętych sankcji (pytanie 3.4.1).

Kiedy Parlamenti/Izby zapytano o analizę konkluzji Rady (pytanie 3.2.1) i debatę na temat przyszłej odbudowy Ukrainy (pytanie 3.5.1), około połowa respondentów tylko debatowała nad tą kwestią, podczas gdy druga połowa zarówno debatowała nad tą kwestią, jak i podjęła dalsze działania. W pytaniach dotyczących przyjęcia stanowiska w sprawie przystąpienia Ukrainy do UE (pytanie 3.3.1) i stanowiska w sprawie sankcji (pytanie 3.4.1) większość wskazała, że przeprowadziła debatę i podjęła dalsze inicjatywy, jak pokazano poniżej.

	W jaki sposób analizowano konkluzje Rady dotyczące Ukrainy? (odpowiedzi na pytania 3.2.1- 27)	W jaki sposób przyjęto stanowisko w sprawie przystąpienia Ukrainy do UE? (odpowiedzi na pytania 3.3.1- 22)	W jaki sposób przyjęto stanowisko w sprawie sankcji? (odpowiedzi na pytania 3.4.1- 26)	W jaki sposób odbyła się debata na temat przyszłej odbudowy Ukrainy? (odpowiedzi na pytania 3.5.1- 29)
<i>Tylko debata na ten temat</i>	16	3	2	13
<i>Tylko zrealizowano działania</i>	0	0	1	0
<i>Zarówno debata, jak i zrealizowane działania</i>	11	19	23	16

40th
Bi-annual Report
COSAC